

РЕШЕНИЕ

№ 4119

гр. София, 23.07.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 61 състав,
в публично заседание на 02.07.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Немска

при участието на секретаря Дора Тинчева, като разгледа дело номер **3085** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.156-161 във връзка с чл.83 ал.4 от Данъчно –осигурителния процесуален кодекс./ ДОПК/.
Образувано е по жалба вх.№ 53-04-163/19.02.2020г. по описа на Дирекция ОДОП-гр.С., от [фирма] с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление –гр.С., район „В.“ [улица], вх.Г, къща 2.1.1, представлявано от управителя В. Г. Б. чрез адв.М. И. –със съдебен адрес- [населено място],[жк], [жилищен адрес] срещу Акт за дерегистрация по ЗДДС № 220991902069471/22.08.2019г., издаден от Д. П. П. – старши инспектор по приходите в ТД на НАП С., потвърден с Решение № 176/03.02.2020г. на Директора на Дирекция“ОДОП“ С. при ЦУ на НАП.
В жалбата се твърди, че оспореният Акт за дерегистрация е незаконосъобразен, тъй като съдържа неправилни фактически и правни изводи. Сочи се, че освен посочения административен адрес, е посочен и електронен адрес – [\[електронна поща\]](#), както и телефонен номер[ЕИК]. Според жалбоподателят адресът за кореспонденция е не само адресът на управление на юридическото лице, но и електронният му адрес за получаване на книжа и съобщения. Счита, че физическият адрес на управление и електронният адрес за кореспонденция следва еднакво да се третират като „адрес за кореспонденция" по смисъла на чл. 28 от ДОПК В жалбата се навеждат доводи и за допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, изразяващи се в непредприети от органите по приходите действия по уведомяване на дружеството на електронния му адрес. Формалният подход на данъчната администрация да потърси контакт с представител на дружеството единствено на

адресът за кореспонденция е довел и до незаконнообразност на оспорения акт. В съдебно заседание, жалбоподателят се представлява от адв.М. И., който поддържа жалбата. Претендира разноси по представен списък.

Ответникът – Директора на Дирекция ОДОП С. към ЦУ на НАП, чрез процесуалният си представител юрисконсулт П. оспорва жалбата, намира, че в съдебното производство не са представени такива доказателства, въз основа на които да бъде приета различна фактическа обстановка, напротив събраните доказателства изцяло подкрепят изводите на решаващия орган. Моли съда да отхвърли жалбата като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен Съд С. - град, III отделение, 61 състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи, изразените становища на процесуалния представител на ответника по оспорването и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа и правна страна, следното:

По допустимостта на жалбата: Оспореният акт за deregистрация е връчен на упълномощено лице на 14.11.2019г. /лист 29 от делото/ Жалбата до директора на ДОДОП С. при ЦУ на НАП е подадена на 28.11.2019г./лист 30-32 от делото и заведена с вх. № 53-06-11664 от 28.11.2019г. по регистъра на ТД на НАП [населено място]/. Решение № 176/03.02.2020г. на директора на ДОДОП С. при ЦУ на НАП е връчено на 06.02.2019г на електронния адрес на дружеството.

Жалба с вх.№ 53-04-163 по описа на ДОДОП -С. и адресирана до АССГ е подадена на 19.02.2020г., т.е. в законния 14- дневен срок.

Във връзка с гореизложеното, съдът намира, че е сезиран от надлежна страна-участник в административното производство срещу акт, с който се засягат нейни права и интереси, поради което е подлежащ на оспорване, а жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Със Заповед №РД-01-1045/11.06.2019 г. /лист 18-26 от делото/, издадена от А. Г., изпълняваща длъжността директор на ТД на НАП С., е възложено извършването на следрегистрационен контрол по ЗДДС на задължени лица, сред които е и жалбоподателят [фирма]. Във връзка с така издадената заповед, с Резолюция за извършване на проверка за установяване на факти и обстоятелства по ЗДДС №ПО-22221719052063-ОРП-001/20.06.2019г., издадена от В. М. М., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С., е определен А. С. А., на длъжност старши инспектор по приходите при ТД на НАП С., който следва да извърши същата. Впоследствие, с Резолюция за извършване на проверка №222691901929828/05.08.2019г., издадена от В. М. М., е определено Д. П. П., на длъжност старши инспектор по приходите при ТД на НАП С. да извърши проверка за наличие на основания за deregистрация на дружеството по ЗДДС.

В хода на проверката са извършени две посещения на адреса на управление/адрес за кореспонденция на [фирма] в [населено място],[жк], [жилищен адрес] документиран с Протокол №52063-1/18.07.2019 г., подписан от старши инспектор по приходите А. А. и главен инспектор по приходите Д. Л.Р. и Протокол №52063-2/29.07.2019г., подписан от старши инспектор по приходите Р. Л.В.. При посещенията, съответно проведени на посочените в протоколите дати и за времето от 14,00 часа до 14,15 часа на 18.07.2019г. и за времето от 15,10 до 15,30 часа на 29.07.2019г. не е осъществен контакт с представляващ дружеството или

упълномощено лице. Извършена е и последваща трета проверка на същия адрес, документирана с Протокол №1929828-1/21.08.2019г. за времето от 15,00 до 15,15 часа, подписан от старши инспектор по приходите Д. П. П., при която отново не е открит представител на проверяваното дружество.

С оглед изложеното, органът по приходите е приел, че е налице основание за дерегистрация на дружеството по ЗДДС, на основание чл. 106, ал. 2, т. 2, буква „б“ от ЗДДС във връзка с чл. 176, т. 1 от ЗДДС.

Издаден е оспореният Акт за дерегистрация по ЗДДС №220991902069471/22.08.2019 г., издаден от Д. П. П., на длъжност старши инспектор по приходите при ТД на НАП С., който акт е връчен на 14.11.2019г. на упълномощено лице Х. М., с приложено пълномощно, която дата се счита за дата на дерегистрация на дружеството по ЗДДС. Актът за дерегистрация по ЗДДС №220991902069471/22.08.2019 г., издаден от Д. П. П., на длъжност старши инспектор по приходите при ТД на НАП С., е оспорен по административен ред. С решение № 176/03.02.2020г. на Директора на Дирекция „ОДОП“ –С. е потвърден акта за дерегистрация.

Съгласно чл.160 ал.2 във връзка с чл.83 ал.4 от ДОПК, съдът преценява законосъобразността и обосноваването на ревизионния акт (в случая акт за дерегистрация), като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материално-правните разпоредби по издаването му и целта на закона.

Оспореният акт за дерегистрация по ЗДДС е издаден от орган по приходите, на основание чл.110 ал.1 т.3 от ЗДДС apis://base=narh&doccode=40606&topar=art110_al1_pt3&type=201/ - старши инспектор по приходите Д. П. П., определен въз основа на Резолюция за извършване на проверка № 222691901929828/05.08.2019г. на главен инспектор по приходите В. М..

Оспореният акт е издаден в писмена форма, същият съдържа фактически и правни основания.

При издаването на акта са допуснати съществени нарушения на административно производствените правила, които опорочават административното производство и са основание за отмяната му. Актът е издаден и в противоречие с материално-правните разпоредби и с целта на закона.

Посоченото от административния орган основание за дерегистрация е по чл.176 т.1 от ЗДДС – лицето не може да бъде открито на посочения от него адрес за кореспонденция по реда на ДОПК.

В случая посещението на адреса за кореспонденция е удостоверено с протоколи. Протоколите, съставени по реда на чл.50 от ДОПК, са официални удостоверителни документи по смисъла на чл.179 ал.2 от ДОПК. Когато са съставени по установения ред и форма от орган по приходите или служител при изпълнение на правомощията му, същите са доказателство за извършените от и пред него действия и изявления и установените факти и обстоятелства (чл. 50, ал.1 ДОПК). Макар същите протоколи да са изготвени във формата и по реда на чл.50 от ДОПК <apis://base=narh&doccode=2023&topar=art50&type=201/>, съдът намира, че те не са достатъчни, за да удостоверят, че приходните органи са извършили задълбочена проверка на възможностите лицето да бъде открито на декларираните от него адреси. Систематичното място на чл. 176 в гл. XXV от ЗДДС, уреждаща правомощията на органите по приходите за предотвратяване на данъчни измами, определя юридическите факти, представляващи основания за дерегистрация по преценка на

администрацията, като източник на опасност от загуба на данъчни приходи, а дерегистрацията – като санкция за нарушения по този закон.

Съгласно разпоредбата на чл. 106, ал. 1 от ЗДДС прекратяването на регистрацията (дерегистрацията) е процедура, въз основа на която след датата на дерегистрация лицето няма право да начислява данък и да приспада данъчен кредит, освен в случаите, когато този закон е предвидил друго. Съгласно разпоредбата на чл. 106, ал. 2, т. 2, буква „б“ от ЗДДС, регистрацията се прекратява по инициатива на органа по приходите, когато е налице обстоятелство по чл. 176 от същия закон. Разпоредбата на чл. 176, т. 1 от ЗДДС оправомощава компетентния орган по приходите да прекрати регистрацията на лице, което не може да бъде открито на посочения от него адрес за кореспонденция по реда на ДОПК.

Съгласно чл.28 ал.1 т.2 от ДОПК адресът за кореспонденция е адресът на управление - за местните юридически лица, регистрираните търговски представителства и клоновете на чуждестранни лица, освен ако в регистър БУЛСТАТ не е вписан друг адрес за кореспонденция, съответно в търговския регистър не е вписан друг адрес на управление; Съгласно чл.28 ал.2 от ДОПК, всяко лице има право да посочи пред органите по приходите електронен адрес за получаване на съобщения.

По делото не е спорно обстоятелството, че при заявлението за регистрация на дружеството по ЗДДС от 03.05.2019г. в графа „адрес за кореспонденция и електронен адрес за кореспонденция“ дружеството е посочило изрично освен адресът на седалище и управление на дружеството – [населено място],[жк][жилищен адрес] и електронна поща [\[електронна поща\]](#). Фактът, че органите по приходите са били информирани за електронния адрес на дружеството са представените от жалбоподателя пред настоящата съдебна инстанция писмени доказателства, както и обстоятелството, че Решение № 176/03.02.2020г. на Директора на Д“ОДОП“ –С. е връчено по електронен път на електронния адрес на жалбоподателя.

По делото са представени от жалбоподателя и са приети в настоящото производство писмени доказателства, че кореспонденцията с НАП във връзка с подаваните месечни справки –декларация по ЗДДС за м.05.2019г., подадена на 14.06.2019г. е осъществена чрез електронния адрес на жалбоподателя, на същия електронен адрес на 28.08.2019г. е изпратено и съобщение от орган по приходите –старши инспектор по приходите Т. А. П. с искане за представяне на документи и писмени обяснения , връчено чрез отваряне на електронната препратка на 02.09.2019г.

Безспорен е фактът на неоткриването на лицето на адреса на управление и седалище на дружеството, което обстоятелство освен, че не се оспорва от жалбоподателя, е констатирано в проведената проверка за установяване на факти, релевантни за установяването на предпоставките по чл. 176, т. 1 от ЗДДС, което е извършено въз основа на приложената заповед на изпълняващия длъжността директор на ТД на НАП С. за следрегистрационен контрол. В контекста на тази заповед посещението на адреса за кореспонденция е свързано с проверка на декларирано обстоятелство. В настоящия случай, в хода на проверката от органа по приходите са извършени три посещения на декларирания адрес на управление/адрес за кореспонденция: [населено място],[жк], [жилищен адрес]. При посещенията е установено, че на посочения адрес се намира жилищен блок, но няма указателна табела на дружеството, като след многократно позвъняване не е установен контакт с неговия управител или пълномощник. При извършена справка и от настоящата инстанция в Търговския

регистър към Агенция по вписванията се установява, че действително седалището и адресът на управление на [фирма] към момента на посещенията (18.07.2019 г. - 21.08.2019 г.) е именно посоченият по-горе адрес. От дружеството към този момент не е деклариран различен адрес за кореспонденция с органите на НАП. Видно от данните в ТР, считано от 14.11.2019 г. (след издаване на оспорения акт) седалището и адресът на управление е променен, като от същата дата е деклариран и отделен/различен адрес за кореспонденция с органите на НАП.

Следва да се посочи, че приложените протоколи за посещения са надлежно оформени, като първите две посещения са извършени през 10 дни (при изискуем интервал от поне 7 дни) - на 18.07.2019 г. и на 29.07.2019 г., съгласно законовото изискване на нормата на чл. 176, т. 1 от ЗДДС. Извършеното трето посещение на 21.08.2019 г. също допълнително потвърждава констатациите на органа по приходите за неосъществяване на контакт с представител/упълномощено лице на [фирма]. Прави впечатление, че и трите посещения са извършени в един и същи часови диапазон – от 14.00 часа до 15.30 часа. Проверките са извършени последователно в рамките на около месец, по едно и също време на деня, поради което не може да се направи извод за продължителност и системност на отсъствието. Въпреки, че изискването за системност не е изрично поставено като условие, то следва от разума и целта на закона – въвеждане на дерегистрацията по инициатива на органа като санкция за извършено нарушение. Ето защо ненамирането на адреса за кореспонденция следва да е с такава продължителност и системност, която пречатства данъчните органи да осъществяват правомощията си. Допълнителен аргумент в тази връзка дава и разпоредбата на чл. 28 ал.4 от ДОПК, която предвижда едва при отсъствие повече от 30 дни от адреса за кореспонденция да се упълномощава лице, на което да се връчват съобщения.

От друга страна по делото са налице безспорни доказателства също така, че [фирма] е разполагало с действаш електронен адрес, обявен по съответния ред пред данъчните органи и представляващ адрес за кореспонденция по смисъла на чл.28, ал. 2 от ДОПК. Именно на този електронен адрес е било уведомено дружеството за решение № 176 от 03.02.2020 г., издадено от директора на дирекция "ОДОП" - [населено място], с което е потвърден оспорения акт за дерегистрация /л. 18/. Очевидно в случая е липсвало пречатстване за проверки от административните органи. Съдът не споделя доводите на решаващия орган, че адресът по чл. 28, ал. 2 от ДОПК е една допълнителна възможност, електронният адрес също представлява адрес за кореспонденция на дружеството и в този смисъл изложените доводи в жалбата са основателни.

Предвид санкционния характер на нормата и предвид факта, че прилагането ѝ е свързано с тежки последици за данъчния субект, с оглед на чл.100 ал.4 от ЗДДС, се налага изводът, че органът по приходите е следвало да прецени наличието на съответните предпоставки за прилагането ѝ, включително и факта, възпрепятствана ли е данъчната администрация да осъществи контакт с жалбоподателя. В практиката си (решение № 6984 от 27.05.09 г. по адм. д. № 1165/09 г. и решение № 6221 от 04.05.2011 г. по адм. д. № 12695/2010 г.), ВАС приема, че когато органът по приходите прилага разпоредбата на чл.176 т.1 от ЗДДС, той действа в хипотезата на "оперативна самостоятелност", което от своя страна изисква в акта да се изложат мотиви, защо в конкретния случай се налага дерегистрация на субекта по ЗДДС. Такива мотиви в акта за дерегистрация липсват, но в решението на директора на

„ДОДОП“ – С., обстойно са направени изводи, относно наличието на предпоставките на чл.176 т.1 от ЗДДС и от необходимостта от прилагане на мярката. Въпреки това, органите по приходите, включително и решаващия орган са подхождали твърде формално.

Когато действа при условията на оперативна самостоятелност, органът по приходите следва да прецени цялостното поведение на ревизирувания субект, а не да действа с цел формално изпълнение на правомощията си. В случая действително жалбоподателят е търсен на адреса за кореспонденция – адресът на управление и седалището му, три пъти в работни дни в приблизително един и същи час и не открит управителя на дружеството или негов представител. В същото време, видно от представените пред настоящата съдебна инстанция доказателства, данъчната администрация успешно е контактувала с данъчния субект посредством предоставеният от него електронен адрес, но при направения извод за наличие на предпоставките на чл.176 т.1 от ЗДДС, нито органът издал актът за deregистрация, нито решаващия орган са съобразили посочените обстоятелства във връзка с осъществената кореспонденция по електронна поща на жалбоподателя. Органите на ТД на НАП са изпълнили формално задълженията си, без да положат необходимите усилия да открият представител на дружеството. Решаващият орган неправилно е игнорирал електронният адрес, като е приел, че същият не представлява адрес за кореспонденция на дружеството. Съдът не споделя изводът на решаващия орган, че ненамирането на адреса на седалище и управление на дружеството не може да бъде санирано с осигуряване на контакт само на електронен адрес. В случая изобщо не е констатирано неправомерно поведение на данъчния субект, водещо до осуетяване или затруднение на данъчен контрол от страна на органите по приходите. В този смисъл е и съдебната практика на ВАС -Решение № 4378/2015 г. по адм.д.№ 7378/2014 г.; Решение № 6035/2015 г. по адм.д.№ 8944/2014 г.; Решение № 6917/2016 г. по адм.д.№ 3185/2015 г.) Решение № 7242 от 16.06.2015 г. По адм.дело № 9283/2014 Г., VIII отд. на ВАС Решение № 2756 от 07.03.2017 г.по адм.дело. № 14480/2016 г.,на VIII ОТД. на ВАС/

Предвид изложеното, оспореният акт се явява незаконосъобразен и следва да бъде отменен.

На основание чл.161 ал.1 от ДОПК разноски се дължат на жалбоподателя, които са своевременно заявени и са в общ размер на 550 лева – платена държавна такса от 50 лева и платено в брой адвокатско възнаграждение в размер на 500 лева/лист 60 от делото/.Воден от горното и на основание чл. 160, ал. 1 във вр. с чл. 83, ал. 4 от ДОПК и чл. 161, ал. 1 от ДОПК, Административен съд София - град, III отделение, 61-ви състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на [фирма] с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на

управление –гр.С., район „В.“ [улица], вх.Г, къща 2.1.1, представлявано от управителя В. Г. Б. чрез адв.М. И., Акт за дерегистрация по ЗДДС № 220991902069471/22.08.2019г., издаден от Д. П. П. – старши инспектор по приходите в ТД на НАП С., потвърден с Решение № 176/03.02.2020г. на Директора на Дирекция“ОДОП“ С. при ЦУ на НАП.

ОСЪЖДА Дирекция "ОДОП [фирма] с ЕИК[ЕИК] направените по делото разноски в размер на 550 лв.

Решението може да бъде обжалвано в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му, с касационна жалба пред Върховния административен съд на РБ.

СЪДИЯ: